

УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСНИК

СЕРІЯ: ФІНАНСИ, ОБЛІК, ОПОДАТКУВАННЯ

- ЭКОНОМИЧЕСКИЙ ВЕСТНИК. СЕРИЯ: ФИНАНСЫ, УЧЕТ, НАЛОГООБЛОЖЕНИЕ
- ECONOMIC HERALD. SERIES: FINANCE, ACCOUNTING, TAXATION
- UNIVERSITY OF STATE FISCAL SERVICE OF UKRAINE

Випуск 1, 2017

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

ТАРАНГУЛ Людмила Леонідівна,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

Заступники головного редактора

ПАШКО Павло Володимирович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

МЕЛЬНИК Віктор Миколайович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

Відповідальний секретар

НОВИЦЬКИЙ Сергій Валерійович
УДФСУ (Україна)

Члени редакційної колегії:

АНДРУЩЕНКО Володимир Леонтійович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

БЕЛІНСЬКА Яніна Василівна,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

БЕРЕСЛАВСЬКА Олена Іванівна,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

КОВАЛЕНКО Юлія Михайлівна,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

КУЖЕЛЄВ Михайло Олександрович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

ЛІСОВИЙ Андрій Васильович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

МАЦЕЛЮХ Наталія Петрівна,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

ОНИШКО Світлана Василівна,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

ОСМЯТЧЕНКО Володимир Олександрович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

ПАСІЧНИК Юрій Володимирович,
доктор економічних наук, професор, НУБіП (Україна)

ПИЛИПІВ Віталій Володимирович,
доктор економічних наук, старший науковий співробітник
ДВНЗ КНЕУ ім. Вадима Гетьмана (Україна)

РІППА Сергій Петрович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

ШВАБІЙ Костянтин Іванович,
доктор економічних наук, професор, УДФСУ (Україна)

JURAJ ŠÍPKO,
доктор економічних наук, професор, Словацька
академія наук (Словачія)

IVEN DIMITROV,
доктор економічних наук, професор, Університет
«Проф. д-р Асен Златаров» (Болгарія)

BARBARA WOSNIAN,
доктор економічних наук, професор, Катовіцький
університет (Польща)

ADAM SAMBORIKI,
доктор економічних наук, професор, Катовіцький
університет (Польща)

УНІВЕРСИТЕТ ДЕРЖАВНОЇ
ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ
(УДФСУ)

ЕКОНОМІЧНИЙ ВІСНИК

СЕРІЯ: ФІНАНСИ, ОБЛІК
ОПОДАТКУВАННЯ
ВИПУСК 1, 2017

*Засновник, видавець
та виготовлювач
Університет державної фіскальної
служби України*

Заснований у 2017 р.

Адреса редакції та видавця:

Україна, 08201, м. Ірпінь,
вул. Університетська, 31,
Університет ДФС України
тел.: (04597) 62-5-88
e-mail: ekonvisnik@gmail.com
www.nusta.edu.ua

Рекомендовано до друку
Вченою радою
Університету ДФС України
(протокол № 6 від 25.05.2017)

Свідectво про державну
реєстрацію друкованого засобу
масової інформації
(Серія KB №22277-12177H від 02.08.2016)

*У разі передруку матеріалів
посилання на журнал
«Економічний вісник.
Серія: фінанси, облік,
оподаткування»
обов'язкове*

Виходить у міру накопичення
матеріалу
© Університет ДФС України, 2017

**ЕКОНОМІЧНИЙ
ВІСНИК**
СЕРІЯ: ФІНАНСИ,
ОБЛІК, ОПОДАТКУВАННЯ

**ЭКОНОМИЧЕСКИЙ
ВЕСТНИК**
СЕРИЯ: ФИНАНСЫ,
УЧЁТ, НАЛОГООБЛОЖЕНИЕ

**ECONOMIC
HERALD**
SERIES: FANANCE,
ACCOUNTING, TAXATION

Науковий журнал

Заснований у 2017 р.

Вип. 1, 2017

УДК 330(05)

ЗМІСТ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Пашко П. В. 3

НАУКОВІ СТАТТІ

Андрущенко В. Л. “Критика буржуазних теорій фінансів”:
спроба ретроспективного виправдання чи каяття? 5

Белінська Я. В. Проблеми розвитку зовнішньоторгівельної діяльності України.....12

Береславська О. І. Розширення конституційних функцій НБУ: за і проти.....21

Білюк О. О. Депозитна політика банків у період трансформації
банківської системи України.....29

Брехов С. С. Розвиток системи управління митними ризиками в контексті
підвищення ефективності постмитного аудиту в Україні.....37

Гребельник О. П. Специфіка формування митно-тарифних відносин
у контексті становлення світової цивілізації.....43

Дем’янчук О. І. Вплив децентралізації на управління
місцевими бюджетами України.....52

Дулько А. М. Напрями оптимізації податку на нерухоме майно в Україні.....59

Коваленко Ю. М. Рівні регулювання фінансового сектору в Україні.....68

Колісник О. П. Сутність облікової інформації та її
нормативно-правове забезпечення.....78

Лісовий А. В. Уніфікація термінології державного фінансового аудиту
в системі контролюючих органів України.....85

Мазіна О. І. Проблеми фактографічного відображення людського
капіталу в обліку та звітності.....92

Мартиненко В. В., Палюх О. М. Прогнозування впливу державного
фінансування на розвиток аграрного сектору економіки.....101

Мацелюх Н. П. Хеджування ризиків на ринку цінних паперів
у контексті попередження криз.....110

Мельник В. М., Ломачинська І. А. Роль держави у фінансовому забезпеченні малого і середнього підприємництва в Польщі: висновки для України.....	120
Микитенко Т. В. Шляхи наближення митного постаудиту до європейських стандартів.....	129
Новицька Н. В. Методичні підходи до статистичної оцінки ефектів агресивного податкового планування.....	138
Новицький В. А. Аналіз стану використання кредитних ресурсів міжнародних фінансових організацій в Україні.....	147
Онишко С. В. Врівноваження розвитку фінансового ринку і нової економіки як стратегія успішних соціально-економічних зрушень в Україні.....	154
Осмятченко В. О., Олійник В. С. Моделювання формування показників звітності за виплатами працівникам.....	160
Островерха Р. Е. Шляхи вдосконалення бухгалтерського обліку: організаційний аспект.....	167
Проскура К. П. Окремі випадки відображення в обліку та оподаткуванні операцій з операційної оренди майна.....	176
Скоромцова Т. О. Організація горизонтального моніторингу як нової моделі співпраці фіскальних органів та великого бізнесу в Україні.....	187
Сторожук Т. М. Способи та проблеми формування професійного судження бухгалтера.....	195
Тарангул Л. Л. Фінансова безпека України та інструменти її забезпечення.....	201
Трайтлі В. Ю. Державний фінансовий аудит виконання бюджетних програм: стан, напрями модернізації та необхідність стандартизації.....	209
Чернелевський Л. М., Кобзар Я. В. Питання гармонізації державного фінансового і незалежного аудиторського контролю за розрахунками податку з доходів фізичних осіб.....	219
Чопенко В. М. Демографічні проблеми українського села в контексті бюджетної політики держави та шляхи їх вирішення.....	227
Швабій К. І. Проблеми використання даних е-декларацій для податкових перевірок.....	233
Шевчук О. А. Актуальні питання методичного забезпечення діяльності органів державного фінансового контролю.....	240
НАШІ ВІТАННЯ	249
НАШІ ВИДАННЯ	251

УДК 336.76(477)

С. В. Онишко,
доктор економічних наук,
Університет ДФС України

ВРІВНОВАЖЕННЯ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ І НОВОЇ ЕКОНОМІКИ ЯК СТРАТЕГІЯ УСПІШНИХ СОЦІАЛЬНО- ЕКОНОМІЧНИХ ЗРУШЕНЬ В УКРАЇНІ

У статті розглянуто взаємозв'язок, що лежить в основі динаміки розвитку нової економіки та фінансового ринку. Показано важливість врівноваження такого взаємозв'язку як стратегічного напрямку, оскільки вузька прикладна спрямованість та безсистемний характер змін окремо у кожній із цих сфер нездатні забезпечити успішність соціально-економічних зрушень. Наголошено на базовості розгляду нової економіки як парадигми для повнішого розуміння складного характеру процесів, що відбуваються на фінансовому ринку з метою його подальшого розвитку.

Ключові слова: нова економіка, парадигма, інноваційна поведінка, фінансовий ринок, структурна гнучкість, фінансові інструменти.

С. В. Онишко,
доктор экономических наук,
Университет ГФС Украины

УРАВНОВЕШИВАНИЕ РАЗВИТИЯ ФИНАНСОВОГО РЫНКА И НОВОЙ ЭКОНОМИКИ КАК СТРАТЕГИЯ УСПЕШНЫХ СОЦИАЛЬНО-ЭКОНОМИЧЕСКИХ СДВИГОВ В УКРАИНЕ

В статье рассмотрена взаимосвязь, лежащая в основе динамики развития новой экономики и финансового рынка. Показана важность уравновесить подобную взаимосвязь как стратегическое направление, учитывая, что узкая прикладная направленность и бессистемный характер изменений отдельно в каждой из этих сфер не способны обеспечить успешность социально-экономических сдвигов. Акцентируется внимание на базисном рассмотрении новой экономики в качестве парадигмы для более полного понимания сложного характера процессов, которые происходят на финансовом рынке с целью его дальнейшего развития.

Ключевые слова: новая экономика, парадигма, инновационное поведение, финансовый рынок, структурная гибкость, финансовые инструменты.

S. V. Onyshko,
Doctor of Economic Sciences,
University SFS of Ukraine

BALANCE OF THE DEVELOPMENT OF THE FINANCIAL MARKET AND THE NEW ECONOMY AS A STRATEGY FOR SUCCESSFUL SOCIO-ECONOMIC CHANGES IN UKRAINE

In article is analyzed the relationship that is the basis for development of new type of economy and financial market. Also is shown the importance of balancing of such relationship as strategic

direction because the applied narrow focus and non-systematic character of innovations in each separate sphere can't guarantee the positive effect of social and economic reforms. Underlined the basic role of new economy as the paradigm for deeper understanding of complex nature of processes that are performed on financial market for its future development.

Keywords: *new economy, paradigm, innovative behavior, financial market, structural flexibility, financial instruments.*

*Майбутнє не можливо передбачити,
але його можливо створити.
Денеш Габор,
лауреат Нобелівської премії з фізики*

В умовах ринкової економіки, коли основна частина фінансових ресурсів мобілізується суб'єктами господарювання на засадах купівлі-продажу, успішне функціонування фінансового ринку постає серед найактуальніших завдань. Забезпечення такого функціонування відбувається з використанням різноманітних інструментів, задіянням специфічних фінансових інститутів та розгалуженої фінансової інфраструктури, чим обумовлюється велика увага до перманентного розвитку фінансового ринку. Особливо потужні впливи на функціонування фінансового ринку здійснюють зміни, що відбуваються у його внутрішньому та зовнішньому середовищах внаслідок здійснення системних економічних трансформацій, зокрема, пов'язаних із розбудовою нової економіки або економіки знань. Цим обумовлюється потреба підвищеної уваги до розвитку фінансового ринку в контексті детермінантів нової економіки, що відкриває нові горизонти та реальні можливості для фінансового ринку, а відтак, і регулювання параметрів довгострокового економічного розвитку загалом.

У світовій та вітчизняній фінансовій науці та економічній теорії на сьогодні вже сформований значний суттєвий доробок у сфері дослідження як фінансового ринку, що супроводжує економічний поступ, так і особливостей становлення і значимості нової економіки, що визначає темпи та ефективність такого поступу. Щодо першого напрямку, то виділяються фундаментальні праці таких науковців, як Л. Алексеєнко, Ф. Ален, А. Асмадсон, Б. Борн, О. Вайман, Дж. Кларк, О. Кнейслер, Ю. Коваленко, В. Корнєєв, Я. Міркін, С. Науменкова, К. Стриженченко, С. Тадессе, А. Титов, Ж. Фурстьє, Р. Харрінг, М. Шарапов, В. Шелудько, Г. Дж. Шиназі, І. Школьник та ін. Теоретичну й практичну основи становлення і розвитку нової економіки сформулювали такі науковці, як В. Александрова, Ю. Бажал, А. Бачурин, Д. Белл, А. Гальчинський, В. Геєць, Е. Денісон, П. Друкер, М. Згуровський, М. Ілляхова, В. Іноземцев, Т. Ісмаїлов, М. Крупка, І. Кузнєцова, О. Лапко, Р. Патюрель, Й. Шумпетер, В. Федотова, Л. Федулова,

Разом з тим на сьогодні недостатньо праць, у яких розглядаються перспективи розвитку фінансового ринку під впливом імперативів нової економіки.

У статті висвітлено особливості розбудови фінансового ринку через призму аналізу змістовності нової економіки, виокремивши напрями, які є системоутворюючими, зокрема й для перспектив розвитку фінансового ринку.

В умовах становлення й розвитку нової економіки або економіки знань, альтернативи якій не існує у природному русі світових суспільних відносин, особливе місце посідає фінансова система. Не вдаючись до оцінки правомірності ототожнення останньої із фінансовим ринком,

що переважає у західній економічній науці, основну увагу зосередимо на ролі саме фінансового ринку в утвердженні економіки знань як нової соціально-економічної реальності. При цьому головним аргументом використаємо також загальновідомий факт про те, що сьогодні світові фінансові потоки у разі перевищують обсяги світового валового продукту. Без сумніву, уже це диктує завдання розробки абсолютно нової архітектури світоустрою. Зокрема, висловлюється думка про необхідність реструктуризації глобальних фінансів для врівноваження віртуальних фінансових пірамід інноваційними активами матеріального та інтелектуального характеру [1, с. 145].

Зважаючи, що в основі нової економіки лежать інновації як визначальний імператив діалектики суспільних процесів, а фінансовий ринок постає рушієм таких процесів, формуючи їх фінансову базу, значимість зазначених властивостей лежить у площині взаємозв'язку між ними. Тому виникає потреба з'ясування взаємодії між інноваціями і фінансовим ринком, характеру їх взаємозв'язку, що має на меті зняття бар'єрів на шляху подальшого розвитку ринкової економіки.

Уже прийнявши за основу вищезазначені твердження, не важко зрозуміти наявність складного взаємозв'язку між розвитком фінансового ринку та інновацій. При цьому особливо важливим у контексті нашого дослідження є нелінійний характер такого взаємозв'язку, його дихотомічна сутність, що визначається взаємодією об'єктивного і суб'єктивного, інтересів суб'єктів цієї взаємодії, інверсійністю перехідних та взагалі еволюційних процесів тощо. З одного боку, інноваційний потік потребує адекватного потоку фінансових ресурсів, значна частина яких акумулюється саме на фінансовому ринку, а це несе в собі зрозумілі загрози і ризики, що закладено самою природою інновацій. З іншого – інновації постають необхідною умовою ефективного функціонування фінансового ринку, його трансформаційних змін, оскільки особливо в умовах глобалізації та фінансової інтеграції, існує нагальна потреба розширення переліку нових фінансових інструментів для їх використання на фінансовому ринку для збереження його глобальної конкурентоспроможності.

Слід зазначити, що дослідження науковців щодо наслідків фінансової інтеграції засвідчують послаблення позитивів диверсифікації фінансового портфеля. Цим посилюється потреба розширення доступу до нових фінансових інструментів, оскільки портфель, сформований із «відомих» інструментів, надто вразливий до системних стресів [2]. Водночас не можна й абстрагуватися від необхідності розмежування діючих фінансових інструментів на ті, що вичерпали свій потенціал, особливо щодо реалій сучасності, та на ті, що зберігаються, хоча можливо й в інших формах їх реалізації. Що ж до нових інструментів, тут необхідна особлива обережність з огляду на глобалізацію фінансової системи та необхідність захисту національних інтересів і фінансових інститутів. Крім того, тут виникає й проблема своєчасної реакції інструментів на макроекономічні зміни.

Відомо, що запорукою успішної практичної реалізації будь-яких проблем є правильність вибору теоретичної основи. Тому для адекватної відповіді на питання взаємозв'язку фінансового ринку та інновацій важливо звернутися насамперед до базових теоретичних положень та понять. У цьому випадку це поняття «нова економіка», що сьогодні не отримало однозначного розуміння, але є панівним щодо стратегії і тактики успішних соціально-економічних зрушень у країні. Основне пояснення тому, на нашу думку, лежить у площині його віднесення до невід'ємних характеристик нової соціально-економічної реальності, коли відбувається виникнення нових закономірностей та відповідно перегляд і переоцінка досягнень

економічної науки щодо багатьох нових суперечливих процесів реальності. Саме у контексті формування методологічної бази нашого дослідження перевагу надаватимемо більш широкому тлумаченню нової економіки. Останнє не обмежується твердженням, що нова економіка сприяє підвищенню сталості економічного зростання на основі інформаційних та комунікаційних технологій, а розглядає її на рівні парадигми економіки як такої, внаслідок чого жодні знання про економічні процеси в минулому не відповідають сучасному [3].

І хоча складно погодитися з категоричністю щодо ролі знань про минулі процеси, проте сам факт пов'язування нової економіки з парадигмою, на наш погляд, відображає глибинні прояви трансформаційних відносин, що відбуваються, та виникнення нових закономірностей. За нової економіки, як зазначається зарубіжними фахівцями, відбувається поширення конкурентного тиску на всі форми діяльності, трансформація зв'язків між секторами економіки та модифікація виробничої функції [4, с. 2]. До цього можна додати й думку Ф. Капра, який зазначає, що «Нова економіка – це глобальна мета-мережа складних технологічних та людських взаємодій, охоплена існуванням суттєво нерівноважних зворотних зв'язків, які породжують невичерпну різноманітність емерджентних феноменів». І далі «Інформаційні ланцюги глобальної економіки працюють на таких швидкостях і користуються такою кількістю джерел, що постійно відгукуються на інформаційні сплески, а в результаті уся система виходить з-під контролю» [5, с. 167].

У межах нашого дослідження акцент позицій Ф. Капра робиться на складності людських взаємодій, а також втраті контролю. Саме вони породжують складні ефекти нестабільності та мають прямий вихід на визначення тенденцій лібералізації фінансових ринків. У зв'язку з цим у сучасних умовах має набути розвитку модель структурної гнучкості та адаптивності фінансового ринку до динаміки внутрішнього і зовнішнього середовищ, а також формування нових механізмів його регулювання.

Поширення нової економіки, в основі якої лежать інновації, здатне призвести до зростання продуктивності, що може мати результатом швидкі за часом та якісні за сутністю макроекономічні зміни, а також зміни поведінки фінансових ринків, які не завжди матимуть ознаки виключно прогресивності, зокрема, через нарощування рівня спекулятивності, не здатної забезпечити мультиплікативний ефект.

Взаємозв'язок розвитку нової економіки і фінансового ринку врешті-решт зумовлений відсутністю альтернативи останньому як джерела необхідних фінансових ресурсів. При цьому фінансові ринки досить чутливі до інноваційних зрушень у реальному секторі. Вони спроможні породити гіпертрофований попит на активи, які асоціюються з інтенсивним потоком інновацій. Однак, зважаючи, що потік інновацій неоднорідний у часі, схильність до інновацій та інноваційної поведінки у суспільстві може змінюватися. Це може передаватися й поведінці фінансових ринків, викликаючи спонтанні зміни. Виділяють, принаймні, три аспекти зміни такої поведінки. По-перше, поширення нової економіки здатне породжувати значні вигоди у вигляді зростання продуктивності та ефективності. У процесі дифузії інновацій у системі можуть відбутися якісні, масштабні зміни за нетривалий період часу, тобто можна говорити про відкриття нових, невідомих раніше перспектив.

По-друге, інновації здатні призводити також до різких обвалів ринків, адже продукт нової економіки не завжди має чіткі ринкові характеристики, а фірми, які їх створюють, орієнтуються на ризикові операції. Тут слід наголосити на притаманних інноваціям властивостях випадковості, екзогенності, швидких змін та обмеженості свідомого управління [6, с. 84]. Завдяки цьому

ризик інновацій та альтернативність векторів інноваційного розвитку заохочують зміщення у бік ризикового фінансування. Цей другий аспект змін визначає об'єктивність та необхідність розвитку венчурних форм та інструментів фінансового забезпечення інноваційного розвитку.

Відтак слід повністю погодитися із думкою, що прогрес нової економіки в кінцевому підході ставиться у залежність від ставлення фінансової системи до ризику. На користь такого висновку, зокрема, наводяться такі факти: [2, с. 328–330]: 1) домінування в структурі фінансування високотехнологічних фірм облігацій, що спостерігається у всіх високорозвинених країнах. Це слугує основою наступного висновку, а саме про перехід фінансової системи до ринкової моделі. Додатковим аргументом цьому висновку важливо зазначити й наступне. Еволюція фінансових ринків супроводжувалася появою значної кількості посередників і нових фінансових інструментів. Це спричиняє структурні зміни на фінансовому ринку, коли зростає роль інвестиційних фірм, страхових компаній на противагу ролі банків; 2) зростання значимості венчурного капіталу, про що йшлося вище. Цю обставину, що додає динамізму економіці, пов'язують також із зростанням нестабільності в економічній системі в цілому, зокрема внаслідок збільшення кількості фірм із ризиковою інноваційною діяльністю.

По-третє, інновації можуть бути сприйняті фінансовим ринком як імпульс для масштабних спекуляцій. Іншими словами, тут проявляються процеси суб'єктивізації, а переходи від домінування одних ставлень до інших здатні змінити макрофінансові процеси. Тому в основу трансформацій фінансового ринку повинен бути закладений принцип не просто подолання розриву між фінансовим і реальним секторами, а головне – підвищення схильності економіки до розвитку на інноваційно-інвестиційній основі.

У загальному та систематизованому вигляді неоднозначність ролі інновацій у процесі трансформацій на фінансовому ринку, що ґрунтується на складності їх змісту, можна представити у двох вимірах, що проілюстровано у табл. 1.

Таблиця 1

Реалізація взаємозв'язків у межах системи «інновації – фінансовий ринок»

Властивості, іманентно притаманні інноваціям	Характеристика і напрям впливу на фінансовий ринок	
	позитивний	негативний
Випадковість, екзогенність, швидке моральне старіння	Імовірність отримання значних вигод, зростання вартості відповідних фірм	Спонтанні зміни, загрози і ризики, невизначеність, додаткові коливання, знецінення акцій
Інтенсивність інновацій	Попит на активи, що пов'язані із потоком виробництва і впровадження інновацій	Гіпертрофований попит, здатний викликати необґрунтовані структурні зміни
Зростання продуктивності, швидкість змін	Зростання граничної продуктивності капіталу, праці	Конкурентний тиск, посилення захисту національних інтересів
Обмеженість свідомого управління	Швидкість прийняття рішень, усунення бюрократичних бар'єрів	Втрата контролю та можливостей превентивних заходів, непрогнозованість
Відношення до інновацій у суспільстві	Імпульс до розвитку, посилення фактора попиту	Імпульс до згорання, через ускладнення взаємодії, флуктації

Джерело: складено автором.

Як свідчать наведені дані, виділені нами властивості, що іманентно притаманні інноваціям, здатні по-різному впливати на фінансовий ринок, що актуалізує потребу більш детальної оцінки реалізації подібного взаємозв'язку при прийнятті управлінських рішень.

Таким чином, методологічно забезпечити позитивний взаємозв'язок нової економіки і фінансового ринку можливо лише на засадах цілісності і системності. Незважаючи на те, що нова економіка і фінансовий ринок належать до систем різних класів, вони є взаємопов'язаними настільки, наскільки за традиційної ринкової економіки взаємопов'язані такі категорії, як попит і пропозиція, товар і ціна тощо, однак за обов'язкового врахування того, що нова економіка трансформує ринкове середовище. Кожна із цих систем перетворюється у природну детермінанту іншої, але за умови їх розвитку. Вузька прикладна спрямованість та безсистемний характер змін у цих сферах не виправдають тих очікувань, що покладаються на феномен нової економіки як складної динамічної системи із зворотними зв'язками, а на фінансові ринки як потенційного фінансового рушія процесів економічного розвитку і прогресу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Ілляхова М. В. Загальні принципи нооекономіки як стратегії конструювання нової соціально-економічної реальності / М. В. Ілляхова // Філософія фінансової цивілізації: людина у світі грошей : Матеріали V Міжнародних філософсько-економічних читань (28–29 травня 2012 року, Ірпінь) / редколегія, відп. секретар З. С. Скринник. – Львів, 2012. – С. 145–152.
2. Козюк В. В. Монетарні засади глобальної фінансової стабільності: монографія / В. В. Козюк. – Тернопіль : ТНЕУ, «Економічна думка», 2009. – 728 с.
3. Meyer L. The New Economy Meets Supply and Demand // Boston Economics Club, Boston, Massachusetts. June 6, 2000 // www.federalreserve.gov.
4. Masi De P., Estevao M., Kodres L. Who Has a New Economy? // IMF, Finance and Development. – 2001. – Vol. 38. – № 2. – P. 2.
5. Капра Ф. С. Скрытые связи / Ф. С. Капра; пер. с англ. – М.: София, 2004. – С. 167.
6. Онишко С. В. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку : монографія / С. В. Онишко. – Ірпінь: Національна академія ДПС України, 2004. – 434 с.

Стаття надійшла до редакції 19 травня 2017 року